

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121331248
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miriam Kamenská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121331248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Miriam Kamenskej, členov senátu JUDr. Mariána Blahu a JUDr. Márie Kubincovej, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému 1/ J.. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX Y. F. a žalovanému 2/ H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX Y. F., v konaní zast. J.. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX Y. F., o zaplatenie 2.109,18 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozhodnutiu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/27/2021-186 zo dňa 25. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/27/2021-186 zo dňa 25. januára 2022 v závere v časti označenia dňa vyhlásenia o p r a v u j e tak, že správne má byť: „25. januára 2022“.

II. Odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti výroku II. rozhodnutia Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/27/2021-186 zo dňa 25. januára 2022 o d m i e t a .

III. Rozhodnutie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/27/2021-186 zo dňa 25. januára 2022 vo výroku I. m e n í tak, že žalobu v časti o zaplatenie istiny výške 2.085,18 Eur, úroku vo výške 613,63 Eur, úroku z omeškania vo výške 153,04 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.085,18 Eur od 13.10.2020 až do zaplatenia a poplatku vo výške 24,- Eur z a m i e t a .

IV. Rozhodnutie Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11Csp/27/2021-186 zo dňa 25. januára 2022 vo výroku III. m e n í tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 2/ p r i z n á v a proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ p r i z n á v a proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému 1/ a žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 2.085,18 Eur, úrok vo výške 613,63 Eur, úrok z omeškania vo výške 153,04 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.085,18 Eur od 13. 10. 2020 až do zaplatenia a poplatok vo výške 24,- Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol. Vo výroku III. uložil žalovanému 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 97,74 %, v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude rozhodnuté o výške náhrady trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou v upomínacom konaní sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť istinu vo výške 2.109,18 Eur, úrok 613,63 Eur, úrok z omeškania 153,04 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.085,18 Eur od 13.10.2020 do zaplataenia. Žalobu zdôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 12.10.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 27.03.2015 Zmluvu č. 5070247511, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.08.2020, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.875,85 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.085,18 Eur, riadneho úroku vo výške 613,63 Eur, úroku z omeškania vo výške 153,04 Eur a poplatkov vo výške 24,- Eur.

3. Proti vydanému platobnému rozkazu sp. zn. 41Up/539/2021 zo dňa 31.05.2021 žalovaní podali odpor, v ktorom uviedli, že v Zmluve nebola zrozumiteľným spôsobom uvedená úroková sadzba, od ktorej sa mali odvíjať jednotlivé úverové splátky a odmena za úver. Bola vyjadrená výška úrokovej sadzby 14,90 % ročne, resp. 13,40 % ročne. Celkové náklady spojené s úverom neboli podrobne špecifikované ani vypočítané. Boli obídené ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z., pretože zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na splátku istiny, úroku a iných poplatkov a poskytnutý úver sa podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Došlo k mesačnému pripisovaniu úrokov k istine a následne k ich ďalšiemu úročeniu.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 27.03.2015 sa posudzuje podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a podmienky, ktoré upravujú úrokovú sadzbu boli upravené v čl. I. ods. 1 Zmluvy. Celková čiastka spojená s úverom predstavuje sumu 8.287,66 Eur. Úver pozostával z 57 splátok vo výške 142,74 Eur, posledná splátka bola vo výške 141,48 Eur. Povinnosťou banky podľa čl. 2 ods. 9 Zmluvy bolo vyhotoviť výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky. Zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok, pričom zo zákona nevyplýva povinnosť rozpisovať splátku na istinu, úroky a poplatky. Smernica nestanovila povinnosť zahrnúť do zmluvy výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Posudzovaná zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom a smernicou, preto poskytnutý úvere nebol bezúročný a bez poplatkov.

5. Pretože žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), dňa 23.07.2021 bola vec postúpená súdu prvej inštancie.

6. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že najskôr sa zaoberal vecnou legitimitáciou strán, pričom poukázal na to, že proces postúpenia pohľadávky vyžadoval, aby pred postúpením splatnej pohľadávky banka preukázateľne výzvou zo dňa 04.05.2020 vyzvala žalovaných 1/ a 2/ na zaplataenie dlžnej pohľadávky s tým, že žalovaných upozornila na omeškanie so zaplataením peňažného záväzku po dobu viac ako 3 mesiace, aby veriteľ preukázal podmienky podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z.. Rovnako podľa výpisu z úverového účtu k predmetnej Zmluve vyplýva, že ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky žalovaní boli v omeškaní s úhradou úverových splátok od 31.12.2018. Súd prvej inštancie mal preukázané platné postúpenie peňažnej pohľadávky, ktoré bolo realizované v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Žalobca bol aktívne vecne legitimovaným subjektom v spore, pretože mu svedčí hmotné právo v zmysle Zmluvy zo dňa 27.03.2015 na zaplataenie peňažnej pohľadávky v postúpenej výške. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0743/2020/CE zo dňa 12.10.2020 a prílohou k Zmluve súd prvej inštancie mal preukázané, že pohľadávka, ktorej sa týka spor vo výške 2.875,85 Eur (istina 2.085,18 Eur, úroky 613,63 Eur, úroky z omeškania 53,04 Eur, poplatky 24,- Eur) bola postúpená na žalobcu, pričom postupca dňa 20.10.2020 postúpenie oznámil žalovaným 1/ a 2/.

7. Súd prvej inštancie následne skúmal podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 565, veta prvá Občianskeho zákonníka, ktoré považoval za splnené. Uviedol, že právo pôvodného veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru bolo dojednané v čl. 7.6.1 VOP, ktoré sú obsahovou súčasťou Zmluvy v zmysle čl. III. bod 1 Zmluvy. Pôvodný veriteľ upozornil žalovaných 1/ a 2/ na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti výzvou zo dňa 30.01.2020 s tým, aby dlžnú sumu vo výške 2.109,18 Eur uhradili do 15 dní od doručenia, čo žalovaní 1/ a 2/ neurobili. Následne žalobca úver v celom rozsahu zosplatnil ku dňu 15.02.2020. Z obsahu čl. I bod 1 Zmluvy je zrejmé, že splatnosť poslednej úverovej splátky nastala odhladnuc od postupu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.02.2020, čím sa celá úverová pohľadávka podľa Zmluvy stala splatnou v zmysle dojednaných podmienok splácania úveru.

8. Súd prvej inštancie sa pred posúdením vecnej stránky žaloby zaoberal aj vznesenou námietkou premičania zo strany žalovaných a konštatoval, že nebola dôvodná. Úverová pohľadávka zo Zmluvy nadobudla splatnosť v celom rozsahu dňa 15.02.2020, ktorým začala plynúť všeobecná 3-ročná premičacia doba. Žalobca právo na zaplatenie uplatnil na súde dňa 30.04.2021, t.j. včas pred uplynutím premičacej doby potom, ako uvedené právo mohol vykonať po prvý raz.

9. Súd prvej inštancie ďalej k meritu veci uviedol, že záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými 1/ a 2/, ktorý vznikol na základe Zmluvy zo dňa 27.03.2015 posudzoval podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nadobudol platnosť od 02.04.2010, a teda na Zmluvu sa neaplikovala právna úprava zákona č. 258/2001 Z.z., ktorá bola účinná do 10.06.2010. K zákonným obsahovým náležitostiam posudzovanej Zmluvy súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva deklaruje RPMN vo výške 14,46 %, ktorá subsumuje všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa zmluvných podmienok (článok I., bod 1. Zmluvy) vyplýva, že údaj o RPMN odzrkadľuje správne celkové náklady spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, čo je zrejmé tiež z výpočtu podľa RPMN kalkulačky na základe vstupných parametrov úveru, t. j. z výšky úveru, periodicity, splatnosti a počtu splátok. Podľa zistení súdu prvej inštancie zmluva neuvádza vyššiu RPMN, ako by zodpovedala skutočným nákladom na poskytnutie úveru. Je zrejmé, že RPMN kopíruje úroveň poskytnutej úrokovej sadzby, ktorá bola dojednaná ako fixná do doby splatnosti úveru vo výške 14,90 %, pričom banka žalovaným poskytla zľavu z úrokovej sadzby a uplatnila úrokovú sadzbu na úrovni 13,40 % ročne ku dňu uzatvorenia zmluvy. Zároveň zo Zmluvy vyplývajú potrebné predpoklady (údaje) platné v čase uzatvorenia Zmluvy, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Súd prvej inštancie konštatoval, že Zmluva deklaruje celkovú čiastku vo výške 8.277,66 EUR, ktorú žalovaní boli povinní zaplatiť za poskytnutý úver, z čoho potom vyplýva, že celkové náklady spojené s úverom boli vo výške 2.277,66 EUR, pri ktorých zákon neukladá uvádzať podrobnú špecifikáciu takýchto nákladov. Zo Zmluvy je zrejmá informácia o priemernej RPMN deklarovanej na úrovni 18,34 %, ktorý údaj bol vyjadrený zákonným spôsobom, pričom zodpovedá Súhrnnej informácii o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014 poskytovaných NBS.

10. Súd prvej inštancie podľa obsahu Zmluvy mal preukázané dojednanie o výške fixnej úrokovej sadzby na úrovni 14,90 % ročne platnej ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Žalovaným 1/ a 2/ bola bankou poskytnutá úroková sadzba vo výške 13,40 % ročne. Z čl. I. bod 1 Zmluvy je zrejmé, že v súlade s požiadavkami zákona deklaruje výšku, typ a podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby. Zmluvnými stranami dohodnutá úroková sadzba podstatným spôsobom neprekračuje hranicu priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v roku 2015 pri úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov na základe údajov evidovaných zverejňovaných NBS. Hodnota ročnej úrokovej sadzby v rozhodnom období (v čase uzatvorenia zmluvy) sa pohybovala na úrovni 12,33 % podľa zostavu poskytnutých úverov a pri nových úveroch bola na úrovni 10,00 %.

11. Súd prvej inštancie posudzoval s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť údajov aj zákonnú náležitosť Zmluvy spočívajúcu v požiadavke na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok istiny, splátok úrokov a poplatkov a mal za to, že pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška alebo počet, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ tieto za použitia eurokonformného výkladu je potrebné posudzovať ako spresňujúce kategórie, ktoré uvádzajú, čo splátka úveru zahŕňa, pričom nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tejto anuitnej splátky, pričom poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 dňa 17.04.2018, sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.04.2019 a

sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018. Poukázal aj na to, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej v ustanovení § 9 ods. 1 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovila povinnosť zahrnúť do obsahu zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nebolo nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum ani spresnenie aká časť splátky bude započítaná a takáto interpretácia zákonnej náležitosti vyplýva zhodne z rozhodnutia Súdneho dvoru EÚ vo veci C - 42/15 zo dňa 09.11.2016, ako aj veci C - 331/18 zo dňa 05.09.2019. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že zmluvné strany v čl. II. bod 9. Zmluvy dojednali povinnosť banky vystaviť výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky na základe požiadavky dlžníka, výpis bol žalobcom vystavený a z neho je zrejmá výška každej splátky, zostatok úrokov po realizácii splátky, ako aj výška istiny pred a po splátke.

12. Vzhľadom na uvedené zistenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že Zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj Smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 a predstavuje platný právny úkon aj s ohľadom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

13. Súd prvej inštancie na základe výpisu z úverového účtu mal preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ uhradili z poskytnutého úveru sumu vo výške 6.021,28 Eur. Predmetná úverová pohľadávka bola platným spôsobom postúpená na žalobcu v celkovej výške 2.875,80 Eur a pripojenými listinami bolo preukázané, že na postúpenú istinu vo výške 2.085,18 Eur bolo započítané plnenie 3.914,82 Eur, na postúpený zmluvný úrok vo výške 613,63 Eur bolo započítané plnenie vo výške 2.098,01 Eur, na postúpený úrok z omeškania vo výške 153,04 Eur bolo započítané plnenie vo výške 0,45 Eur a na postúpené poplatky vo výške 24,- Eur bola započítaná suma 8,- Eur.

14. Súd prvej inštancie potom rozhodol tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne postúpenú nezaplatenú pohľadávku pozostávajúcu z nezaplatenej istiny vo výške 2.085,18 Eur, nezaplateného zmluvného úroku vo výške 613,60 Eur, nezaplateného úroku z omeškania vo výške 153,04 Eur, nezaplatených poplatkov výške 24,- Eur. Pretože žalovaní sa nesplnením peňažného záväzku v dohodnutej lehote splatnosti dostali do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo požadovať zákonné úroky z omeškania zo žalovanej istiny, priznal žalobcovi nárok na príslušenstvo pozostávajúci zo zákonného úroku z omeškania 5,00 % ročne z neuhradenej sumy istiny vo výške 2.085,18 Eur počnúc od 13.10.2020 až do zaplataenia. V zostávajúcej časti (istina vo výške 24,- Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 24,- Eur počnúc od 13.10.2020 do zaplataenia súd prvej inštancie žalobu zamietol, pretože žalobný nárok v tejto časti nebol preukázaný, keďže žalobca doložil postúpenie istiny pohľadávky vo výške 2.085,18 Eur.

15. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v miere zodpovedajúcej procesnej úspešnosti žalobcu, keď procesný úspech žalobcu predstavoval 98,86 %, čím žalovaní boli úspešní v rozsahu 1,12 %, teda žalobca bol v konaní úspešnejší a jeho čistý procesný úspech predstavoval 97,74 %.

16. V zákonom stanovenej lehote podali žalovaný 1/ a žalovaný 2/ proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie spoločné odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie na podklade dôkazov vykonaných v konaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

17. Žalovaní v odvolaní uviedli, že pred konajúcim súdom namietali, že zmluvné podmienky Zmluvy o splátkovom úvere č. 5070247511 zo dňa 27.03.2015 neboli individuálne dohodnuté, pričom poukázali na čl. 3 Smernice 93/13. Za nekalú zmluvnú podmienku namietali a namietajú aj výšku úrokovej sadzby, ktorá taktiež nebola individuálne dojednaná, ale bola jednostranne bankou určená vo výške 13,40% ročne, pričom priemerné úrokové sadzby z úverov poskytnutých v eurách prezidentom, zverejnená NBS v rozhodnom období, bola na úrovni 10%. Banka listom zo dňa 01.03.2018 oznámila, že žalovaní získali zľavu 1,50% z úrokovej sadzby. Banka listom zo dňa 01.04.2018 jednostranne bez individuálneho dojednania so žalovanými im zvyšuje úrokovú sadzbu na 14,90% ročne, t.j. takmer o 50% nad úroveň zverejnenia NBS. Podľa žalovaných takéto konanie banky bolo nekalé. Jednostranné zvýšenie mesačnej splátky bez individuálneho dojednania mesačne o 1,98 Eur je podľa žalovaných potrebné považovať za nekalé jednanie.

18. Žalovaní po obdržaní predmetných listov navštívili pobočku banky vo Veľkom Krtíši, kde sa informovali o dôvode jednostrannej zmeny úrokovej sadzby ich úveru, na čo im bolo oznámené, aby vec konzultovali s ústredím v Bratislave. Po niekoľkých telefonických hovoroch im bolo vysvetlené, že banka sa tak rozhodla a že to jednoducho musia akceptovať. Po tomto im banka pravidelne začala každý mesiac posilať upozornenie na omeškanie v rôznych sumách, ktoré uhradili, ako napr. upozornenie na omeškanie zo dňa 23.09.2018 vo výške 1,98 Eur a zo dňa 21.08.2018 vo výške 3,96 Eur. Od poskytnutia úveru v roku 2015 až do septembra 2018 si poctivo plnili svoje záväzky voči banke. Nakoľko jednostranné a ničím neodôvodnené zvýšenie úrokovej sadzby a mesačnej splátky považujú za nekalé, rozhodli sa z dôvodu a vedomí si toho, že požičanú istinu 6.000,- Eur banke splatili, dokonca preplatili, vzhľadom k neochote banky rozumne im vysvetliť dôvody jednostranného zvýšenia úrokovej sadzby a mesačnej platby, úver ďalej nesplácať. Žalovaní potom aj s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ majú za to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Podľa žalovaných za nekalosť banky je tiež potrebné považovať skutočnosť, že si mesačne pripisovala úroky k istine a následne ich úročila, tzv. anacontizmus.

19. Žalovaní v odvolaní namietali, že jednostrannú zmenu úrokovej sadzby a jednostrannú zmenu novej splátky nie je možné považovať za spresňujúcu kategóriu, ale za zmenu podmienok dodávateľa, ktorá spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach a ako taká je podnetom na zánik právneho vzťahu a považuje sa za nekalú. Žalovaní tiež nesúhlasia a sú presvedčení, že konajúci súd mal pri otázke stretu starej a novej úpravy uplatniť ústavne konformný výklad ustanovení ZoSÚ, ako aj Občianskeho zákonníka v zmysle uplatnenia absolútneho zákazu retroaktivity, ktorý by bol spôsobilý ochrániť spotrebiteľov.

20. Žalovaní dali do pozornosti odvolacieho súdu, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovaným 1/, 2/ doručil oznámenie o spoplatnení úveru. Žalovaní v mesiaci apríl obdržali pokus o zmier, čo však nemožno považovať za vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalovaní namietajú aj súdom priznané právo na zaplatenie úroku z omeškania a sú názoru, že nie je možné žalobcovi priznať nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, v dôsledku nezaplatenia istiny ako tvrdí žalobca, avšak podľa žalovaných istina dlhu bola uhradená, keď aj konajúci súd mal preukázané, že žalovaní uhradili z poskytnutého úveru sumu vo výške 6.021,28 Eur. Žalovaní sú toho názoru, že konajúci súd nepostupoval správne, keď priznal žalobcovi úroky z úrokov aj úrokov z úveru, t.j. kumulácie bežných a úrokov z omeškania. V tomto smere žalovaní uvádzajú citáciu rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30.06.2015 sp. zn. 6Co/190/2014. K záveru o nemožnosti kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania prišli aj senáty ostatných Krajských súdov, na ktoré žalovaní poukazujú a vyzdvihujú ich dôkladné a presvedčivé odôvodnenie. Žalovaní špecificky poukazujú na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/56/2018 z 28.03.2019, ktorý bol prijatý ako Stanovisko č. 1/2019 Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave dňa 20.02.2019.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Žalobca zároveň zotrváva na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a predložených dôkazoch. S poukazom na citáciu ustanovenia § 366 CSP žalobca uviedol, že žalovaní v odvolaní uviedli viaceré skutočnosti, ktoré mohli predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie, hoci tak nespravili. Tieto skutočnosti predostreli až v odvolacom konaní. Nakoľko nie sú splnené podmienky v zmysle § 366 CSP, je žalobca názoru, že odvolací súd by na tieto skutočnosti nemal prihliadať.

22. Dňa 14.04.2021 súd prvej inštancie žalovanému 1/ a žalovanému 2/ doručoval vyjadrenie žalobcu k odvolaniu s tým, že v zmysle § 374 ods. 1 CSP majú možnosť sa k nemu vyjadriť v lehote 10 dní. Písomnosti boli žalovaným listinne doručené dňa 02.05.2022. Žalovaní odvolaciu repliku neuplatnili.

23. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací bol pri rozhodovaní o odvolaní viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem, na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 04.08.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Krajského súdu v Banskej Bystrici (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 3 CSP).

24. Odvolací súd dokazovanie nezopakoval a nedoplnil, preto bol podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

25. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že dňa 27.03.2015 spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s., Bratislava, IČO: 00 51 653 ako banka a žalovaný 1/ a žalovaný 2/ ako dlžníci uzavreli v písomnej forme Zmluvu o splátkovom úvere č. 5070247511, ktorej predmetom bol spotrebný úver vo výške 6.000,- Eur, pri výške úrokovej sadzby 14,90% ročne, keď výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola v deň uzatvorenia Zmluvy 13,40 %. Zmluvné strany sa dohodli na podmienkach splácania úveru so splatnosťou mesačnej splátky k 15. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc splatnosťou prvej splátky od 15.05.2015, pri konečnej splatnosti ku dňu 15.02.2020 v celkovej počte 58 splátok po 142,74 Eur. Ďalej zo zmluvy vyplýva RPMN na úrovni 14,46 %, priemerná RPMN 18,34 %, pričom celková čiastka spojená s poskytnutím spotrebiteľského úveru bola vo výške 8.277,66 Eur.

26. Výzvou zo dňa 30.01.2020 banka žalovanému 1/ a žalovanému 2/ oznamovala, že ku dňu 30.01.2020 sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 2.109,18 Eur podľa čísla úveru 5070247511, dátum uzatvorenia Zmluvy 27.03.2015. Vyzvala ich uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy s tým, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradia, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť.

27. Výzvou zo dňa 04.05.2020 banka žalovanému 1/ a žalovanému 2/ oznámila, že nakoľko pohľadávka banky zo Zmluvy je splatná v celom rozsahu a sú v omeškaní so splácaním viac ako 3 mesiace, banka im oznamuje, že výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 04.05.2020 sumu 2.664,15 Eur. Vyzvala ich uhradiť dlžnú sumu na špecifikovaný účet a v prípade, ak dlžnú sumu neuhradia, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

28. Dňa 12.10.2020 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0743/2020/CE, predmetom ktorej podľa Prílohy k Zmluve bola aj pohľadávka proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ v celkovej výške 2.875,85 Eur .

29. Oznamovaním zo dňa 20.10.2020 postupca oznámil žalovaným postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 28.12.2020, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebitelskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa strana sporu domáha, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o právach alebo povinnostiach strany sporu. Pred rozhodnutím o odvolaní je odvolací súd povinný tiež preskúmať, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou. Pretože podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a obsah rozhodnutia vyslovený vo výroku II. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je vydaný v neprospech žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako odvolateľov, keďže týmto výrokom došlo k čiastočnému zamietnutiu žaloby, odvolací súd podľa § 386

písm. b) CSP odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti výroku II. rozhodnutia súdu prvej inštancie odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

32. Následne odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených žalovaným 1/ a žalovaným 2/ v odvolaní a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď vyhodnotil, že žalobca bol v spore aktívne legitimovaný. Súd prvej inštancie pritom vykonal dokazovanie všetkými dôkazmi, ktoré strany označili a predložili a odvolací súd ani v zmysle § 295 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP nezistil existenciu ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd teda nezistil potrebu zopakovať alebo doplniť dokazovanie, vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a odvolací súd za nesprávny považoval len postup súdu prvej inštancie pri právnom vyhodnotení zistených skutkových okolností, a preto nemal dôvod dokazovanie zopakovať (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/84/2018 zo dňa 28.11.2019).

33. Základným predpokladom, aby súd mohol žalobe vyhovieť, je preukázanie vecnej legitimácie. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, t.j. je aktívne vecne legitimovaný a opačná procesná strana (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. je pasívne vecne legitimovaný (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. 11. 2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

34. Žalobca svoju aktívnu legitimáciu odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0743/2020/CE uzavretej dňa 12.10.2020 so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako postupcom, keď predmetom postúpenia bola pohľadávka proti žalovaným zo Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 27.03.2015 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako bankou a žalovaným 1/ a žalovaným 2/ ako dlžníkom.

35. Pretože predmetom postúpenia bola pohľadávka banky, splnenie podmienok nevyhnutných pre platné postúpenie pohľadávky súd prvej inštancie správne vyhodnocoval podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., keď aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, postúpenie pohľadávky banky v rozpore s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 z 20.11.2019). Keďže právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností, znamená to, že absolútne neplatná zmluva o postúpení pohľadávok nemá za následok zmenu v osobe veriteľa, a teda ani prechod práv s pohľadávkou spojených, vrátane práva domáhať sa pohľadávky v súdnom konaní, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd musí prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti.

36. Pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta banky, môže banka podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta, ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Osobitnou zákonnou podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda písomná výzva banky jej klientovi, t.j. dlžníkovi a dlžníkovu následne nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

37. V súdnej veci výzvou banky pred postúpením mala byť Výzva zo dňa 04.05.2020, ktorou súd prvej inštancie aj vykonal dokazovanie tak, ako to uviedol v ods. 10 odôvodnenia a o ktorej výzve v ods. 26 odôvodnenia správne uviedol, že šlo o výzvu vyžadovanú pre proces postúpenia pohľadávky. V tejto súvislosti však odvolací súd udáva, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie Výzvu banky zo dňa 04.05.2020 najskôr hodnotil ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ (viď ods. 11 odôvodnenia), pričom aj dospel k záveru, že žalobca uplatnil právo podľa § 565, veta prvá Občianskeho zákonníka a úver v celom rozsahu zosplatnil ku dňu 15.02.2020 (viď ods. 27 odôvodnenia), hoci ako skutkový stav v ods. 11 odôvodnenia správne ustálil, že v Zmluve o splátkovom úvere č. 5070247511 zo dňa 27.03.2015 zmluvné strany sa dohodli na podmienkach splácania úveru so splatnosťou mesačnej splátky k 15-temu dňu v kalendárnom mesiaci počnúc splatnosťou prvej splátky od 15.05.2015, pri konečnej splatnosti ku dňu 15.02.2020 v celkovom počte 58 splátok a po vyhodnotení podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v

ods. 27 odôvodnenia následne tiež konštatoval, že z obsahu Zmluvy (čl. I. Základné podmienky, bod 1.) je zrejmé, že splatnosť poslednej úverovej splátky (konečná splatnosť) nastala odhliadnuc od postupu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.02.2020, čím sa celá úverová pohľadávka podľa Zmluvy stala splatnou v zmysle dojednaných podmienok splácania úveru. Ak totiž zmluvné strany v čl. I bod 1 Zmluvy ako základné podmienky úveru dohodli splatnosť prvej splátky 15.05.2018, počet splátok 58 a konečnú splatnosť 15.02.2020, je právne nelogické, aby ku dňu 15.02.2020 bol úver predčasne zosplatený, keď navyše vo Výzve zo dňa 04.05.2020 banka ani len neuviedla, že si prípadne uplatňuje právo pre nesplnenie niektorej splátky žiadať o zaplatenie celej pohľadávky.

38. Žalovaní v odvolaní namietali, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovaným doručil oznámenie o spoplatnení úveru. Pretože aj súd prvej inštancie Výzvu banky zo dňa 04.05.2020 zmätočne hodnotil ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, konštatovanú odvolaciu námietku žalovaných odvolací súd posudzuje ako námietku, že žalobca nepreukázal doručenie Výzvy banky zo dňa 04.05.2020 a pretože žalovaní na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 25.01.2022 namietali doručenie výziev a upomienok zo strany právneho predchodcu žalobcu, neobstojí všeobecné a nekonkretizované vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, že žalovaní v odvolaní uviedli viaceré skutočnosti, ktoré mohli predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie, hoci tak nespravili.

39. V súdnej veci Výzva banky z 04.05.2020 bola jednostranným adresným úkonom, preto v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, jej účinky boli podmienené tým, že dôjdu dlžníkovi, t.j. žalovanému 1/ a žalovanému 2/. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka teda používa pojem „dôjde“, t.j. že sa dostane do sféry dispozície adresáta. Pojomom „dôjde“, resp. dostane do sféry dispozície, je potrebné rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom, čím je potrebné chápať nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj prípady, ak dorúčením listu alebo inej písomnosti, obsahujúcich prejav vôle, do bytu adresáta alebo do jeho poštovej schránky, prípadne aj vhođením oznámenia do poštovej schránky o uložení takejto zásielky, adresát hmotnoprávneho úkonu, t.j. adresát listu, nadobudol príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky, pričom nie je potrebné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačujúce je, že mal objektívne príležitosť tak urobiť (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020).

40. V civilnom sporovom konaní súd v zmysle § 186 ods. 2 CSP vychádza pri rozhodovaní zo zhodných, t.j. v zmysle § 151 ods. 1 CSP nesporných, resp. nepopretých tvrdení strán, na preukázanie ktorých dokazovanie nevykonáva. Ak však protistrana skutkové tvrdenie strany poprie, súd z tvrdenia strany vychádza, len ak je preukázané, t.j. je výsledkom vykonaného dokazovania. Spôsob a postup rozhodovania súdov tak nadväzuje na jeden zo základných princípov civilného sporového konania, ktorým je povinnosť strán sporu označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi tak, ako to upravuje čl. 8 CSP. Pretože žalovaní v konaní na súde prvej inštancie namietali, a teda popierali doručenie výziev a upomienok zo strany banky, dôkazné bremeno, že Výzva banky zo dňa 04.05.2020 žalovanému 1/ a žalovanému 2/ došla, zaťažovalo žalobcu.

41. Hoci žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno, okrem samotnej Výzvy zo dňa 04.05.2020, žalobca iný dôkaz neoznačil, ani nepredložil, keď na pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 25.01.2022 právny zástupca žalobcu na výslovnú otázku súdu uviedol, že nedisponuje ďalšími listinnými dokladmi, pokiaľ sa týka doručovania zásielok žalovaným a dôkazné prostriedky, ktoré mali, boli už predložené súdu pri uplatnení nároku. Neobstojí pritom poukaz právneho zástupcu žalobcu na prednes žalovaného 1/ a splnomocneného zástupcu žalovaného 2/, že žalovaným boli doručované písomnosti zo strany banky, ale v tomto kontexte dôkazné bremeno zaťažovalo žalobcu, a teda bolo na žalobcovi, aby označil a predložil dôkaz, že Výzva zo dňa 04.05.2020 bola žalovaným doručovaná a že Výzva zo dňa 04.05.2020 žalovaným ako adresátom došla, t.j. dostala sa do sféry ich dispozície, keďže práve táto Výzva zo dňa 04.05.2020 mala preukazovať splnenie osobitných zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky banky podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z.. Prípadné doručenie akýchkoľvek iných písomností, resp. výziev a upomienok banky bolo irelevantné pre vyhodnotenie splnenia podmienok pred postúpením pohľadávky banky, a teda irelevantné bolo aj prípadné doručenie Výzvy banky zo dňa 30.01.2020, keďže k tomuto dňu pohľadávka banky ešte nebola celá splatná a v tejto výzve uvádzaná suma sa nezhodovala s rozsahom postúpenej pohľadávky.

42. Pokiaľ aj súd prvej inštancie v ods. 11 odôvodnenia uviedol, že výzva a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovaným doručené v súlade s VOP, keď ako už odvolací súd uviedol, súd prvej inštancie takto zmätočne označoval Výzvu banky zo dňa 04.05.2020 a v ods. 26 odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že pred postúpením splatnej pohľadávky banka preukázateľne výzvou zo dňa 04.05.2020 vyzvala žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie dlžnej pohľadávky, avšak v súlade s akými Všeobecnými obchodnými podmienkami a najmä v súlade s ktorým konkrétnym ustanovením Všeobecných obchodných podmienok bola Výzva banky zo dňa 04.05.2020 doručená, súd prvej inštancie neuviedol a takéto tvrdenie v konaní na súde prvej inštancie neuviedol ani žalobca. Možno sa preto len domnievať, že súd prvej inštancie mienil žalobcom k žalobe pripojené Všeobecné obchodné podmienky banky, ktoré v čl. 10 upravovali Oznamovanie a doručovanie, keď podľa čl. 10 bod 10.3 pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená.

43. Hoci ustanoveniu § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neodporuje a zásade zmluvnej voľnosti zodpovedá aj dohoda spotrebiteľa a veriteľa v spotrebiteľskej zmluve o tom, že pri doručovaní zásielky spotrebiteľovi sa môže uplatniť fikcia doručenia zásielky na poslednú známu adresu spotrebiteľa, k spôsobu dojednaní fikcie tak, že zásielka sa považuje za doručenú uplynutím vopred určených dní odo dňa jej odoslania, zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručenú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta, a to pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15.12.2020 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 4/2021). Pretože žalobcom predložené Všeobecné obchodné podmienky banky upravovali fikciu doručenia v rozpore s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je právne neudržateľné, aby účinky doručenia nastali podľa absolútne neplatného dojednaní, ale bolo potrebné, aby žalobca preukázal, že Výzva banky zo dňa 04.05.2020 žalovanému 1/ a žalovanému 2/ došla, t.j. dostala sa do sféry dispozície žalovaných ako adresátov.

44. Pretože žalovanými popreté tvrdenie o doručení Výzvy banky zo dňa 05.04.2020 žalobca v konaní na súde prvej inštancie nepodoprel dôkazom preukazujúcim, že Výzva banky zo dňa 05.04.2020 žalovanému 1/ a žalovanému 2/ došla, t.j. dostala sa do sféry ich dispozície, odvolací súd vyhodnocuje ako dôvodnú odvolaciu námietku žalovaných, že žalobca nepreukázal doručenie tejto výzvy žalovaným a pretože výzva banky a na jej základe nepretržitých 90 dní omeškania dlžníka sú zákonnými podmienkami pre postúpenie pohľadávky banky, odvolací súd vyhodnocuje ako nesprávny záver súdu prvej inštancie, že postúpenie pohľadávky proti žalovaným bolo realizované v súlade s § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z.. Bez preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. postúpenie pohľadávky banky je neplatným právnym úkonom a keďže v spotrebiteľskom spore súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021), pri správnom právnom posúdení veci, z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd prvej inštancie mal žalobu zamietnuť, a to bez potreby jej vecného prejednaní.

45. Vzhľadom na záver o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, odvolací súd ďalšie tvrdenia a argumenty žalovaných ako odvolateľov nevyhodnocoval, keď aj z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné (napr. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/95 zo dňa 16.03.2005).

46. Pretože odvolací súd zistil, že v písomnom vyhotovení napadnutého rozhodnutia došlo k zrejmej nesprávosti pri označení dňa vyhlásenia rozhodnutia, odvolací súd podľa § 378 ods. 1 a § 224 CSP záver napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie opravil tak, že správny deň vyhlásenia má byť „25. januára 2022“.

47. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu v časti o zaplatenie istiny výške 2.085,18 Eur, úroku vo výške 613,63 Eur, úroku z omeškania vo výške 153,04 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.085,18 Eur od 13.10.2020 až do zaplatenia a poplatku vo výške 24,- Eur zamietla.

48. Odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil aj v závislom výroku III. a o trovách konania na súde prvej inštancie rozhodol podľa § 396 ods. 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 1/ a žalovanému 2/, ktorí v konaní na súde prvej inštancie mali plný úspech, priznal proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

49. Pre úplnosť veci odvolací súd udáva, že pokiaľ žalovaní odvolacím návrhom navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd podľa § 381 CSP odvolacím návrhom nie je viazaný.

50. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému 1/ a žalovanému 2/, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobcovi spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania na súde prvej inštancie a o výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).